

Evenimentele în lumina Cuvântului profetic
(Ereignisse im Licht der Prophetie)
Jeffersonville, Indiana, SUA
1 august 1965

Să ne plecăm un moment capetele pentru rugăciune. DOAMNE, Dumnezeu nostru, marele Creator al cerului și al pământului, Tu ai înviat pe Isus Hristos dintre cei morți, și El dovedește de aproape 2000 de ani că este viu în mijlocul nostru. El trăiește pentru a confirma Cuvântul Său și să dovedească în fiecare generație că acesta este adevărul. Noi suntem foarte mulțumitori pentru prezența Sa dumnezeiască, căci și noi știm și avem deplină încredere că după ce se termină această viață, noi avem viața veșnică în lumea viitoare. Îți mulțumesc, DOAMNE, pentru aceasta. Această nădejde este ca o ancoră pentru sufletul nostru, care rămâne neclintită în furtună. Când furtuna vuitește și vin valuri mari, atunci noi simțim că prin credința în El putem să netezim aceste valuri.

O, Dumnezeule, ajută-ne în această seară, căci noi am venit să slujim celor bolnavi și nenorociți. Noi Te rugăm, o, Dumnezeule, ca în seara aceasta, când vom pleca acasă, să nu mai fie nici un bolnav în mijlocul nostru. Fie ca toți să fie vindecați prin puterea Ta dumnezeiască, indiferent dacă se află aici, în încăpere sau ascultă transmisiunea undeva în țară, astfel încât nici o persoană bolnavă să nu părească clădirea fără să fie vindecată. Fie ca Duhul Tău să-i vindece. Lasă ca marele Soare al neprihănirii Tale să răsară cu vindecarea pe aripile Sale și să trimită razele credinței în fiecare inimă, în timp că ei ascultă Cuvântul. Fie ca ei să vadă cum Duhul Sfânt se face de cunoscut, dovedind astfel că El trăiește. Noi Te rugăm, Tată, pentru aceste binecuvântări, în Numele lui Isus. Amin.

Noi considerăm ca un privilegiu deosebit să fim din nou aici, pentru a vorbi oamenilor și să ne rugăm pentru bolnavi. De asemenea, doresc să salut pe toți din țară, care sunt conectați la această transmisiune. Noi Îl rugăm pe Dumnezeu să binecuvânteze pe fiecare din voi, și vrem ca El să umple cu Duhul Său cel Sfânt pe toți cei care L-au acceptat azi dimineață pe DOMNUL Isus și să-I rămână credincioși,

până când această viață pământească va trece. Dacă ei vor face așa, atunci ei au viața veșnică. În acel timp, spre care noi toți privim, ei nu vor mai muri niciodată.

Nu pentru a întrerupe, ci pentru că mă gândesc chiar acum la aceasta, eu vreau să spun ceva. Fratele Vayle este aici și poate că eu nu-l voi întâlni. Pot să-ți dau manuscrisul când mă voi întoarce la Tucson? Am început să-l citesc, dar nu l-am terminat încă. Eu ți-l voi trimite de îndată ce ajung la Tucson.

Acum doresc să fac de cunoscut ceva, este vorba despre adunările din vest, pentru toți cei ce doresc să vină. Fratele nostru, Pearry Green, este omul care a făcut posibilă această transmisie telefonică. DOMNUL i-a pus pe inimă să ne viziteze în Tucson, pentru ca să înceapă de acolo o trezire de care noi cu siguranță avem nevoie.

Fratele Pearry Green va fi în Tucson. Dacă voi vreți să-l întâlniți, atunci puteți să luați legătura cu biroul nostru; aceasta va fi între 10-13 august. El a avut de mult acest lucru pe inimă. Eu i-am zis că există numai o singură posibilitate ca să-i fie luat de pe inimă și anume, să-l facă. El este un frate creștin, un adevărat slujitor al lui Dumnezeu. Eu știu că veți fi binecuvântați în Tucson, când el slujește acolo. Aceasta poate va fi în „Ramada Inn”, sau oriunde pregătește DOMNUL un loc. El încă nu a scris aici. Eu știu că voi veți fi binecuvântați dacă mergeți acolo să-l ascultați pe fratele Pearry Green, cum vestește Cuvântul lui Dumnezeu. Poate că vor fi și rugăciuni pentru bolnavi sau orice aparține de ungerea lui Dumnezeu.

Doresc de asemenea să-i mulțumesc fratelui Neville și fratelui Mann pentru acest timp minunat de părtășie. Cât de mulțumitor sunt pentru astfel de bărbați ca fratele Neville, fratele Mann și toți aceia care pot să fie într-o legătură frățescă!

Eu sper că vi s-a făcut cunoștință cu ei. În caz că biserica și conducerea nu au făcut-o încă, atunci eu sunt sigur că Dumnezeu v-a recunoscut aici ca slujitorii Lui. Doresc ca Dumnezeu să vă binecuvânteze tot timpul.

Mi-a fost înmănat un bilețel, în care am fost rugat pentru un anumit lucru. Acum câteva seri, a avut loc aici o ședință cu casierii și diaconii. Eu mă gândesc că hotărârea a fost citită aici în adunare. Acest lucru așa se obișnuiește. Cu siguranță, poate nu tuturor le-a căzut bine această decizie luată de către conducere. Aceasta nu este posibil să se întâmple. Eu însumi nu fac parte nici din conducere și nici dintre

diaconi, deci eu nu am nici un drept de vot. Deci, eu trebuie să fiu de acord, iar fratele Neville de asemenea. Noi trebuie să semnăm această hotărâre, fiindcă suntem o parte din această adunare. Iar noi stăm sută la sută de partea deciziei conducerii, fiindcă aceasta este însărcinarea ei. Ei au pus decizia lor în fața DOMNULUI. În nici un caz eu nu doresc să mă opun acestei decizii. De asemenea, îmi este interzis și prin legea Statelor Unite să intervin într-o decizie. De aceea, vă rog, să nu mă rugați pentru a corecta această decizie. Eu nu pot să fac acest lucru și nu doresc să aud despre așa ceva. De aceea, să nu mă rugați să corectez eu această decizie, ci adresați-vă conducerii care a luat această hotărâre.

Cu referire la adunări, aceasta este posibil, dacă dorește DOMNUL, ca în patru sau șase săptămâni să mă întorc într-o duminică și să țin din nou o adunare. Azi dimineată am făcut de cunoscut că doresc să vorbesc despre tema: „*Dumnezeu este descoperit în Cuvântul Său.*” Dar astă seară nu am avut suficient timp și, drept să spun, vocea mea nu este prea bună acum. Aici este o mare mulțime de oameni. Afară sunt cam tot atâția oameni, cât sunt înăuntru, poate sunt chiar mai mulți dacă sunt luați în considerare și cei din mașini, autobuze etc. Ei deja sunt conectați. Se poate prinde până la cealaltă stradă. Iar unii sunt la o depărtare de câteva străzi, sunt șiruri întregi de mașini pe străzile din jurul bisericii. Eu nu cred că am mai văzut vreodată așa de mulți oameni în biserică și în jurul ei, ca în seara aceasta. Mulți sosesc aici și apoi pleacă mai departe.

Aceasta este o dovadă că acolo unde este stârvul sunt și vulturii. Eu doresc să spun că acest grup mic de oameni este o adunare internațională. Peste două treimi din Statele Unite sunt reprezentate aici, în afară de vreo cinci state, chiar și din Rusia până în Venezuela, Jamaica și alte națiuni, sunt aici oameni înfometăți și însetați după auzirea Cuvântului. O, ce timp minunat!

Înainte de a citi din Biblie, aș dori să vă rugați pentru mine. Dacă DOMNUL voiește, doresc să aduc un mic mesaj despre scopul vindecărilor divine. Azi dimineată noi am vorbit despre mântuire. Astă seară noi vom vorbi câteva minute despre vindecările divine și apoi voi chema rândul de rugăciune și ne vom ruga pentru bolnavi. În timp ce facem aceasta, dacă cei din împrejurimi și toți cei ce sunt în apropiere nu pot intra din cauză că aici sala este arhiplină și nu mai există nici un loc, atunci rugați-vă acolo unde sunteți, afară, indiferent cât de departe și puneți mâinile unul peste altul. De asemenea, fiecare predicator care este

conectat la această transmisiune, să se roage pentru adunarea lui în timpul acestui serviciu de vindecare. Eu cred că Dumnezeu este pretutindeni. El este Atotprezent.

Înainte de rugăciune, doresc să citesc din Cuvântul lui Dumnezeu. Eu am ales un alt verset biblic, deoarece aş vrea să fie un alt fel de adunare decât m-am gândit aseară. Eu am modificat puțin, de aceea a trebuit să aleg alt text biblic, și anume acele versete care se referă la vindecarea dumnezeiască, ca oamenii să poată înțelege. Noi citim din Luca 24:12-35. Aici tratează despre învierea lui Isus Hristos.

Dar Petru s-a sculat, și a dat fuga la mormânt. S-a plecat și s-a uitat înăuntru, dar n-a văzut decât fâșiile de pânză, care stăteau pe pământ; apoi a plecat acasă, mirat de cele întâmplate. În aceeași zi, iată, doi ucenici se duceau la un sat, numit Emaus, care era la o depărtare de șaiszeci de stadii de Ierusalim, și vorbeau între ei despre tot ce se întâmplase. Pe când vorbeau ei și se întrebau, Isus S-a apropiat, și mergea pe drum împreună cu ei. Dar ochii lor erau împiedicați să-L cunoască. El le-a zis: "Ce vorbe sunt acestea pe care le schimbați între voi pe drum?" Și ei s-au oprit, uitându-se triști.

Drept răspuns, unul din ei, numit Cleopa, I-a zis: "Tu ești singurul străin aici în Ierusalim, de nu știi ce s-a întâmplat în zilele acestea?" „Ce?" le-a zis El. Și ei I-au răspuns: "Ce s-a întâmplat cu Isus din Nazaret, care era un prooroc puternic în fapte și în cuvinte, înaintea lui Dumnezeu și înaintea întregului norod. Cum preoții cei mai de seamă și mai marii noștri L-au dat să fie osândit la moarte, și L-au răstignit?" Noi trăgeam nădejde că El este Acela, care va izbăvi pe Israel; dar cu toate acestea, iată că astăzi este a treia zi de când s-au întâmplat aceste lucruri. Ba încă, niște femei de ale noastre ne-au pus în uimire: ele s-au dus dis de dimineață la mormânt, nu I-au găsit trupul, și au venit și au spus că au și văzut și o vedenie de îngeri, care ziceau că El este viu. Unii din cei ce erau cu noi, s-au dus la mormânt, și au găsit așa cum spusese femeile, dar pe El nu L-au văzut. Atunci Isus le-a zis: "O, nepricepuților și zăbavnici cu inima, când este vorba să credeți tot ce au spus proorocii! Nu trebuia să sufere Hristosul aceste lucruri, și să intre în slava Sa? Și a început de la Moise, și de la toți proorocii, și le-a tâlcuit, în toate Scripturile, ce era cu privire la El. Când s-au apropiat de

satul la care mergeau, El S-a făcut că vrea să meargă mai departe. Dar ei au stăruit de El, și au zis: "Rămâi cu noi, căci este spre seară, și ziua aproape a trecut." Și a intrat să rămână cu ei. Pe când ședea la masă cu ei, a luat pâinea, și, după ce a rostit binecuvântarea, a frânt-o, și le-a dat-o. Atunci li s-au deschis ochii, și L-au cunoscut, dar El S-a făcut nevăzut dinaintea lor; și au zis unul către altul: "Nu ne ardea inima în noi, când ne vorbea pe drum, și ne deschidea Scripturile?" S-au sculat chiar în ceasul acela, s-au întors în Ierusalim, și au găsit pe cei unsprezece și pe cei ce erau cu ei, adunați la un loc, și zicând: "A înviat Domnul cu adevărat, și S-a arătat lui Simon"; și au istorisit ce li se întâmplase pe drum, și cum L-au cunoscut la frângerea pâinii. Să ne rugăm:

Scumpe Tată, noi Îți mulțumim pentru Cuvântul Tău, căci Cuvântul Tău este adevărul, Cuvântul Tău este viață. Doamne, Tu și Cuvântul Tău sunteți una, de aceea noi ne rugăm, DOAMNE ca Tu să vii astă seară în mijlocul nostru în puterea învierii Tale și Tu să ni Te faci de cunoscut, așa cum Te-ai făcut acelora care mergeau pe drumul Emausului, ca și noi să ne întoarcem la casele noastre și să spunem: „Nu ne ardea inima în noi?” Îngăduie aceasta, DOAMNE, căci acesta este din nou timpul dinspre seară. Noi Te rugăm aceasta în Numele lui Isus. Amin.

Eu doresc să vorbesc despre Biblie. Tema pentru seara aceasta este: **„Evenimentele în Lumina Cuvântului profetic.”**

Biblia se deosebește de toate celelalte cărți care se pretind a fi cărți sfinte. Biblia este o altă carte. Este o carte a proorociei, în care lucrurile sunt proorocite. Ea este, de asemenea, descoperirea lui Isus Hristos. De la Genesa și până la Apocalipsa, El este prezentat în plinătatea Sa, ce a fost și ce este. Întreaga carte este, așa cum scrie în Apocalipsa 1:1-3, o carte a descoperirii lui Isus Hristos, care este Cuvântul lui Dumnezeu. Descoperirea lui Isus Hristos — Cuvântul lui Dumnezeu.

Toate celelalte cărți sfinte sunt doar tratate despre etică, morală sau teologie. Cine a citit vreodată Coranul, „Biblia” musulmanilor sau cartea budiștilor, etc.? Acestea sunt numai tratate despre etică, după care oamenii trebuie să trăiască și să-și călăuzească pașii. Dar acestea nu conțin nici o proorocie, acestea nu spun nimic despre aceste lucruri sau despre darurile deosebite pe care le-a primit cineva, nici nu spun nimic

despre ceea ce trebuie să se întâmple. Este ca și cum ai pași într-o lojă. Dacă bisericile ajung doar o lojă în care te înscrii, atunci ei sunt foarte departe de Cuvântul lui Dumnezeu.

Biblia este o mărturie vie, care a spus dinainte totul despre Isus Hristos. Așa cum pământul a ajuns să aibă o formă deplină sau cum vița a ajuns la plinătate când și-a dat rodul, așa s-a împlinit vremea când Biblia s-a descoperit în plinătate în Isus Hristos. El era Cuvântul descoperit al lui Dumnezeu, Cartea completă, desăvârșită a răscumpărării. Biblia este Cuvântul lui Dumnezeu. Ea spune lucrurile care urmează să se întâmple. Autorul ei a poruncit celor ce cred să citească această carte și să creadă fiecare cuvânt, nu numai o parte. Iar când nu puteți să credeți un cuvânt, atunci voi ar trebui mai bine să încetați, până când credeți acel cuvânt. Fiecare cuvânt este o parte absolută din Dumnezeu Atotputernic. Dumnezeu este deplin în Cuvântul Său, pentru a face de cunoscut cine este El. Nouă, celor credincioși, ne este poruncit să credem fiecare Cuvânt. Dumnezeu însuși a fost Autorul. Nimeni nu poate să adauge sau să scoată ceva din Cuvântul Lui. Dacă cineva ar face lucrul acesta, atunci ar rezulta un trup ciudat al lui Dumnezeu. Dacă cineva ar adăuga ceva, ar fi ca și cum mâna lui ar avea șase degete sau ca și cum cineva ar avea trei brațe. Iar dacă scoate cineva ceva din acest Cuvânt, este ca și cum i-ar lipsi o mână sau un deget. Cuvântul este Întregul trup al lui Isus Hristos. Isus Hristos este Bărbatul-Mirele. În El este reprezentată și Mireasa. Cei doi sunt una. „În ziua aceea veți cunoaște, că Eu sunt în Tatăl și Tatăl este în Mine, și că voi sunteți în Mine și Eu sunt în voi.” Ce tablou desăvârșit!

Adevărații credincioși ai Cuvântului îl acceptă în acest fel, cred Cuvântul și așteaptă răbdători ca fiecare făgăduință care a fost proorocită, să se facă de cunoscut la timpul potrivit. Toți credincioșii își țin privirea după aceasta. Fiecărui credincios care veghează și își ține privirea după acest Cuvânt, i-a fost descoperit acest lucru.

Priviți la zilele în care a venit DOMNUL nostru. De ce nu l-au recunoscut oamenii pe Ioan, deși Biblia a spus foarte clar prin proorocul Isaia: *Un glas strigă în pustie: "Pregătiți calea DOMNULUI"*? Ultimul prooroc, pe care ei l-au avut, a zis în Maleahi 3: „*Iată, voi trimite pe solul Meu; el va pregăti calea înaintea Mea.*” De ce nu au văzut ei nimic? Fiindcă ei au privit după ceva ce a mai fost, întemeindu-și gândurile pe un anumit mesaj care trecuse de mult și n-au văzut descoperirea lui Dumnezeu în timpul lor.

Creștinilor, indiferent unde vă aflați: aici se află lumea în seara aceasta. Acesta este adevărul de netăgăduit! Pretutindenii creștinii încearcă să privească la tratate despre etică scrise de Luther sau Wesley, Sankey, Finny, Knox sau Calvin. Nimeni nu poate spune ceva rău despre ei. Dar aceasta a fost cu mult timp în urmă. Fariseii au privit în trecut, la ceea ce spusese Moise. Ei spuneau: „*Noi îl avem pe Moise, dar despre Acesta noi nu știm de unde vine.*” Dar gândiți-vă: când Moise a apărut, ei de asemenea nu au știut de unde vine. Nu este de mirare că Isus le-a spus: „*Voi văruți mormintele proorocilor, dar voi ați fost aceia care i-ați băgat în mormânt.*” După ce a trecut mesajul lor! Un mesaj este adus, oamenii îl văd și lumea batjocorește acest mesaj. Când mesagerul care a adus mesajul a murit, atunci ei își construiesc o organizație pe acest mesaj. Când fac aceasta, au și murit și niciodată nu mai vin la viață.

Să observăm puțin pe unii dintre voi. Eu mă adresez în special vouă, catolicilor. Ați citit vreodată adevărata istorie a bisericii romano-catolice? Știți, din istoria martirilor, câte milioane de oameni nevinovați au murit, de la Augustin din Hippo încoace? Eu am uitat numărul exact, dar este vorba de milioane. Augustin din Hippo, din Africa, a declarat că este pe deplin în voia lui Dumnezeu să fie omorât oricine protestează împotriva bisericii romano-catolice. Vă este cunoscut că Patrick, a fost recunoscut ca romano-catolic abia după ce a fost omorât? El a protestat împotriva Papei și împotriva a tot ceea ce făcea el. Biserica catolică și-a omorât zeci de mii de fii. Nu știți că Jeanne d'Arc, acea femeie sfântă, a fost arsă pe rug de biserica catolică, fiind acuzată de a fi vrăjitoare? Două sute de ani mai târziu, când ei au aflat că au procedat greșit, au dezgropat oasele acelor preoți și le-au aruncat în mare, ca să nu fie îngropate în pământul sfânt.

Nu fiți neînțelepți și nu lăsați să treacă ziua aceasta pe lângă voi!

Cu ce mare plăcere acei preoți, care L-au condamnat pe Isus, ar veni în față și astăzi! Acest lucru a constat atunci în faptul că nu au recunoscut ce a fost proorocit pentru ceasul acela. Isus le-a zis: „*Cercetați Scripturile pentru că socotiți că în ele aveți viața veșnică și tocmai ele mărturisesc despre Mine*” - pentru ceasul acela.

Observați, Biblia nu poate să dea greș. Un singur lucru nu poate să facă Cuvântul lui Dumnezeu și anume să dea greș, căci el spune evenimentele Autorului, înainte de a le împlini El.

Șansa ca un om să spună ceva dinainte și să se împlinească este de 1:1000. Iar când se spune și locul unde se întâmplă, atunci această probabilitate este de 1:10000. Iar când se spune și ziua când se întâmplă, atunci această probabilitate este de 1:1000000. Iar dacă pe lângă acestea se spune cu cine să se întâmple, atunci probabilitatea este de 1:1 000 000 000.

Biblia spune cu exactitate cine, când, unde și după ce să priviți și niciodată nu a dat greș. Cu câțva timp în urmă am avut o discuție cu un preot al bisericii „Inimii Sfinte”. El mi-a zis: „Domnule Branham, dumneavoastră încercați mereu să țineți parte Bibliei și s-o apărați. Aceasta este doar istoria bisericii.”

Eu i-am zis: „Aceasta nu a fost nici o istorie, ci este Dumnezeu în formă de Cuvânt.”

Atunci el a spus: „Dumnezeu este în Biserica Sa.” Eu i-am răspuns: „Dumnezeu este în Cuvânt și tot ce este în contradicție cu acesta, este o minciună. Căci El a zis: „*Dumnezeu să fie găsit adevărat și toți oamenii să fie găsiți mincinoși*”. Atunci el a replicat: „Noi nu trebuie să ne certăm.”

Eu i-am răspuns: „Eu nu vreau să ne certăm. Biblia spune: „*Veniți să ne judecăm*” Ea spune faptele Autorului înainte ca El să le facă. Fiindcă ea spune că fiecare bărbat și femeie vor fi aduși în față la judecată, fără scuze. Dacă acceptați ceea ce spun metodiștii despre Scripturi, ce spun bapțiștii, catolicii, penticostalii sau alte religii în fața judecății veți trăi o mare dezamăgire. Dar dacă așteptați ceea ce spune Biblia și se întâmplă, veți recunoaște ceea ce se întâmplă.

Nu este așa de clar ca toți oamenii să poată vedea că Isus Hristos a mulțumit lui Dumnezeu, că El a ascuns aceste lucruri de cei înțelepți și pricepuți și le-a descoperit pruncilor. Gândiți-vă numai: Dumnezeul Atotputernic este în Cuvântul Său și are puterea să închidă ochii celor bogați, înțelepți și școliți, să-i orbească, pentru ca ei să nu poată vedea, dar în schimb El deschide ochii celor săraci și fără prea multă școală!

Observați ucenicii de pe drumul Emausului. Aici este spus că ochii lor au fost închiși ca ei să nu-L recunoască. Ei au vorbit întregul drum cu El și nu au recunoscut cine era El. Dumnezeu poate să facă aceasta, pentru că El este Dumnezeu.

Exact aceasta a făcut El acelor preoți și învățați, căci este scris că aceasta trebuia să facă. Dumnezeu a orbit ochii lor, ca noi să avem o șansă. Ei nu puteau să vadă, indiferent cât de înțelepți erau, chiar dacă au fost așa

de dedicați slujbei preoțești. Indiferent ce ar fi făcut, ei nu au putut să vadă, căci ei erau orbi. Ei vedeau foarte bine firește, dar duhovnicește erau orbi.

Același lucru am încercat să-l spun azi dimineață, când am vorbit despre curvia femeilor atunci când ele se îmbracă cum o fac acum. Ele sunt curve. După cartea lui Dumnezeu, ele se fac de fiecare dată vinovate de curvie dacă se îmbracă cu o îmbrăcăminte incitantă, chiar dacă ele nu știu acest lucru. Eu cred că sunt mii de femei din acestea, care sunt nevinovate și în nici un caz nu ar dori să curvească. Aceste femei sărace, care sunt lăsate să procedeze astfel, fără să li se spună adevărul, preacurvesc. Biblia vorbește despre curva cea mare, care domnește peste multe ape, cu care împărații, locuitorii pământului, bisericile, etc., au curvit duhovnicește. Ea este mama curvelor — a denominațiilor.

Noi dăm atenție la ceea ce spune Biblia, căci Dumnezeu nu ne lasă în întuneric. Dumnezeu ne-a dat Biblia, ca să aflăm evenimentele proorocite care trebuie să se întâmple, felul lor și timpul când trebuie să se întâmple.

Este ca și cum am privi la calendar pentru a afla data. Dacă nu știți când este sâmbătă sau duminică, atunci priviți la calendar. Calendarul vă va spune ce zi este. Dacă vedeți ce fac oamenii — poate că auziți cum bat clopotele și oamenii merg la biserică — iar voi vă întrebați ce zi este, atunci priviți la calendar. El vă arată ce zi este.

Când voi vedeți că biserica a devenit lumească, ca în zilele Sodomei și cum întreaga lume bisericească merge să se închine dumnezeului acestui veac rău, și că mai există o minoritate, care prin inspirație divină este chemată afară, și care aduce viața lui Isus Hristos la suprafață așa cum trebuie să se întâmple pe baza Cuvântului, atunci recunoașteți în care ceas trăiți.

Această Biblie spune dinainte prin Cuvântul profetic, în ce zi și în ce timp trăim noi și ce evenimente trebuie să se întâmple. Aceste lucruri sunt spuse clar și răspicat și niciodată nu au dat greș în vreo epocă. Niciodată nu s-a spus greșit și nici nu se va spune. Cine este rânduit pentru a vedea aceasta, va vedea. Isus a spus: „*Nimeni nu poate veni la Mine decât dacă este atras de Tatăl Meu, și toți pe care Mi i-a dat Tatăl vor veni la Mine.*” Cuvântul cupleză cu Cuvântul. Altfel nu poate fi. Noi recunoaștem ziua în care trăim.

Dar, așa cum a fost în fiecare epocă, oamenii permit ca alții să răstălmăcească Cuvântul după placul lor. Prin aceasta se produce orbirea oamenilor față de evenimentul care are loc în timpul lor. La fel a fost cu fariseii și saducheii. Odată, când Pavel stătea acolo și a vrut să le predice, a fost lovit peste gură, iar el l-a numit pe marele preot „perete vărui”. Atunci

ei nu au fost în stare să recunoască cum Dumnezeu își confirmă Cuvântul Său profetic.

Vedeți, Biblia nu se contrazice niciodată. Biblia este Dumnezeu, în Dumnezeu nu există nici o contrazicere. El este desăvârșit.

Dar oamenii cu propriile lor tâlcuiri...! Eu vreau să vă arăt ceva, prieteni. Bisericele, cu interpretările lor, nu corespund unele cu altele. Metodiștii nu corespund cu bapțiștii, bapțiștii nu corespund cu presbiterienii iar presbiterienii nu corespund cu penticostalii. Nici măcar cele aproape 40 de organizații penticostale nu sunt de acord una cu cealaltă. **Voi vedeți că s-a ajuns din nou la un Babilon, la o încurcătură.**

Dumnezeu este interpretul propriului Său Cuvânt. El făgăduiește ceva și tot El aduce acea făgăduință la împlinire. El însuși dă talmăcirea, făcându-Se cunoscut în acel timp. Cât de departe a ajuns trupul lui Hristos! De la picioare până la cap!

Motivul pentru care în ziua de azi oamenii nu înțeleg, este că ei ascultă de cineva ceea ce spune, în loc să citească Cuvântul, cum a spus și Isus: „*Cercetați Scripturile, căci socotiți că în ele aveți viața veșnică, și tocmai ele mărturisesc despre Mine.*” Cu alte cuvinte: „Ascultați, citiți Scriptura și vedeți ce trebuia să facă Mesia. Observați ceasul. Trebuia să strige o voce în pustie; acesta era Ioan. Dar voi ați făcut cu el ce ați vrut. Vedeți ce trebuie să fac Eu când vin. Și ce am făcut Eu? Nu am împlinit Eu acest lucru? Nu am împlinit Eu toate acestea?” Isus a putut să spună: „Nu am împlinit Eu toate acestea?”

Fiți atenți, în timp ce cercetăm Scriptura în seara aceasta, cum toți au proorocit despre El și s-a împlinit exact cum trebuia să se întâmple. Ei ar fi trebuit să recunoască acest eveniment. Dar ei s-au gândit: „Acest fanatic, acest tânăr se ridică la vârsta de circa treizeci de ani, a mers într-acolo și a susținut că el a văzut o lumină și că a coborât un porumbel. Aceasta este o rușine.” Ei spuneau: „El este născut din curvie, fiindcă El a fost născut de o fecioară!”

Nu ar fi trebuit ei să știe că Isaia a zis: „*Un copil ni s-a născut*” (Isa. 9,5)? Nu ar fi trebuit ei să știe că Isaia a mai spus: „*Fecioara va naște!*” Ei ar fi trebuit să știe aceste lucruri, dar ei puneau această întâmplare tot la viitor. După părerea lor, El nu împlinea condițiile. Dar El le-a spus: „*Cercetați Scripturile pentru că socotiți că în ele aveți viața veșnică, și tocmai ele mărturisesc despre Mine, despre mesajul Meu.*” Nu ceea ce spune un teolog, ci ceea ce spune Dumnezeu în Cuvântul Său se va împlini. Amin.

Exact la fel este și azi. Cercetați Scriptura, căci ea este cea care ne spune în ce timp suntem și ea ne spune exact ceea ce se întâmplă astăzi. După ea trebuie să vă luați, căci ea este cea care depune mărturie despre

persoana lui Isus Hristos. Biblia spune că El este același ieri, azi și în veci. Căci El este descoperirea Cuvântului în timpul respectiv. Altfel nu poate fi.

Fiindcă ei au ascultat tâlmăcirile omenești, ei nu au putut vedea confirmarea Cuvântului. Aceasta s-a întâmplat tot timpul, dar ei au ascultat numai de aceia despre care Isus a spus: „Ei sunt călăuze oarbe.” Dacă orbii îl conduc pe un orb, ce se întâmplă atunci cu ei? Gândiți-vă la aceasta, Biblia a spus dinainte că epoca bisericii Laodicea este oarbă duhovnicește. Ei l-au scos pe El afară din Biserică. În nici o altă epocă nu a mai fost dat El afară. Dar în epoca bisericii Laodicea, El este afară și încearcă să intre din nou. „*Eu stau la ușă și bat.*” El trebuia să fie înăuntru. Dar El a spus: „*Fiindcă zici: Sunt bogat, m-am îmbogățit și nu duc lipsă de nimic, și nu știi că ești orb, sărac și gol, și conduci pe alți orbi.*” Dacă un om este gol, sărac și orb pe stradă și ar avea puțină înțelegere, ca să i se poată spune că este gol, atunci el ar face ceva. Iar dacă el își scutură capul zicând: „Aceasta eu nu vreau. Cine ești tu, cel care-mi zici ce trebuie să fac? Eu știu unde stau!” — dacă aceasta nu este o situație jalnică, atunci eu nu știu! Exact la fel a zis Dumnezeu în această Biblie despre Biserica din epoca aceasta rea, despre ultima epocă a Bisericii în care trăim noi.

Dar poporului Său, El i-a spus: „*Eu mustru și pedepsesc pe toți aceia pe care-i iubesc.*” Dacă voi sunteți în acea situație pe care DOMNUL o urăște, atunci ieșiți afară și depărtați-vă de aceste lucruri. „*Eu mustru și pedepsesc pe toți aceia pe care-i iubesc.*”

Așa îl vedem noi pe Dumnezeu. Ce ar fi fost dacă fariseii ar fi spus: „Așteaptă un moment. Acest bărbat ne-a provocat când El a spus: »*Cercetați Scripturile, căci ele depun mărturie despre Mine!*« Eu ar trebui mai bine să citec în Scriptură și să descopăr ce trebuie El să facă, cine este El și ce se va întâmpla! Eu trebuie să cercetez Scriptura, și să descopăr!” În loc să facă aceasta, ei au mers la preoți și au zis: „Ce vrea să spună cu asta?” Vedeți diferența? Ei ar fi putut să citească în Cuvânt!

În Evrei 1:1, Biblia spune că: „*După ce a vorbit în vechime - aceasta înseamnă cu mult timp înainte - părinților noștri prin prooroci în multe rânduri și în multe chipuri, Dumnezeu ...*” El a scris Biblia așa cum a ales El. El nu ar fi trebuit să o scrie astfel. El nu ar fi trebuit să salveze omenirea prin sânge. El nu ar fi trebuit să predice Evanghelia prin oameni; ar fi putut să ia soarele, luna și stelele. El ar fi putut să lase ca Evanghelia să fie vestită de vânt. Dar El l-a ales pe om! El a ales modul în care trebuie vestit Cuvântul Său, și anume se întâmplă prin proorocii Săi.

Ei erau văzători rânduți mai dinainte să fie o parte a Cuvântului Său și să propovăduiască Evanghelia pentru acel timp. Cuvântul lui Dumnezeu vine la prooroci. Nu a venit niciodată la un teolog. Arătați-mi mie aceasta în Scriptură! El vine numai la prooroci. Dumnezeu nu poate minți. Dumnezeu a scris Biblia în modul ales de El, prin proorocii Lui, prooroci aleși; nu prin proorocii pe care i-au ales oamenii, ci prin proorocii care au fost aleși de Dumnezeu.

Credincioșii privesc după ceea ce au proorocit proorocii Lui. Aceasta este confirmarea că ei erau prooroci ai lui Dumnezeu, în primul rând, ei au fost inspirați; în al doilea rând, ei vorbeau exact Cuvântul pentru acel timp. Acestea sunt confirmările Lui. Noi am vorbit despre aceasta în ultima duminică. Vor veni mulți prooroci falși. Noi am făcut o comparație între Balaam și Moise. Ambii au fost unși cu același Duh, dar unul a spus: „Noi suntem toți una, noi vrem să ne unim, vrem să aducem pe fetele noastre și totul împreună. Noi avem aici fete frumoase. Băieți, veniți să vă luați fete frumoase. Aceasta este în ordine. Noi oricum suntem un popor și avem aceeași rădăcină.” Dumnezeu nu i-a iertat niciodată pentru că au ascultat de aceste vorbe.

Lumea, oamenii caută după un „ascunziș”, după o ocolire, după o scurtătură, dar în Cuvântul lui Dumnezeu nu există scurtături. Există numai un model: voi trebuie să vă corecți după acest model și nu să potriviți modelul după felul vostru. Fiecare trebuie să facă aceasta. Aceasta este singura cale pe care o are Dumnezeu.

Credincioșii așteaptă confirmarea Cuvântului. Acesta nu a fost scris de către oameni, ci de DOMNUL Dumnezeu, de aceea nu este o carte omenească.

Cineva a spus: „Sunt doar niște cărți evreiești.” Ar fi scris evreii o carte care să-i condamne pe ei înșiși? Ar fi scris acești oameni fini, trufași și lustruiți, toate lucrurile rele pe care le-au făcut și să se autocondamne? Cu siguranță că nu! Ar fi adus ei la suprafață propriile lor păcate; că s-au închinat la idoli și au curvit împotriva Cuvântului lui Dumnezeu? Nu! Nu! Această națiune trufașă n-ar fi relatat așa ceva.

Aceasta nu este cartea unui om, ci cartea lui Dumnezeu. Chiar bărbații care au avut vedenii sau au auzit glasul lui Dumnezeu, nu au înțeles de multe ori ei înșiși. Nu oamenii au scris Biblia; Dumnezeu a scris Biblia. Nu este cartea unui om, ci cartea lui Dumnezeu. Dumnezeu și-a adus la exprimare gândurile Sale, prin buze omenești. Așa a luat naștere Biblia. Un gând adus la exprimare este un cuvânt. La început erau gândurile lui

Dumnezeu. Mai târziu El a adus aceste gânduri la exprimare prin buzele proorocilor Săi și le-a confirmat prin robii Lui.

Dumnezeu alege cum vrea El. Prin alegerea mai dinainte, El a rânduit proorocii pentru fiecare epocă. Da-ți atenție. El stabilește natura fiecărui prooroc ca să fie potrivită pentru acea epocă. El stabilește felul lui și tot ceea ce face. El stabilește dacă va fi învățat sau nu. El ia sub control darurile, felul cum va predica, darurile pe care le va avea și mesajul pentru timpul respectiv. Dacă Dumnezeu rânduieste dinainte să se întâmple ceva anume, atunci nu poate fi înlocuit prin nimic altceva.

Indiferent ce este, indiferent câte realizări omenești și altele — nu poate fi cu nimic înlocuit. El l-a ales pe acest bărbat; poate că este un bărbat incult. El ar fi putut la fel de bine să aleagă un altfel de bărbat. Indiferent cine este, El îi dă poziția lui, darurile lui, natura lui, felul cum el să se exprime și cum să procedeze, și toate celelalte. El a rânduit pe omul acelui ceas, pentru ca oamenii să înțeleagă acel ceas. Așa este. El face toate acestea.

La sfârșitul fiecărei epoci, Biserica s-a întors spre lume și păcat, bizuindu-se pe tâlcuirile omenești asupra Cuvântului. La sfârșitul epocii s-a ajuns într-o totală încurcătură datorită teologilor și preoților. Tâlcuirea lor este întotdeauna pe dos. Nici măcar o singură dată nu a fost corectă. Cuvântul lui Dumnezeu nu a fost nici o singură dată pe dos. Aceasta este diferența.

Acum voi vedeți că Dumnezeu însuși a scris Biblia. Dumnezeu poate să vorbească. Moise a confirmat că Dumnezeu i-a vorbit. Ieremia a spus: „*El a pus cuvintele Sale în gura mea.*” Dumnezeu poate să și scrie. El a scris cele zece porunci cu propriul Său deget. El a scris pe peretele Babilonului. Gândiți-vă: doar în Vechiul Testament proorocii au spus de două mii de ori: *AȘA VORBEȘTE DOMNUL*. Dumnezeu poate să vorbească, Dumnezeu poate să scrie. Desigur! Aproape 90 de procente din Evangheliile către Matei, Marcu, Luca și Ioan sunt cuvintele directe a lui Dumnezeu, căci Isus Hristos le-a exprimat personal. Dacă Dumnezeu poate să scrie, Dumnezeu poate să citească, dacă Dumnezeu poate să vorbească, nu poate El să-i facă și pe alții să facă același lucru? Nu a spus El lui Moise: „*Cine a făcut gura omului, sau cine îl face mut?*” Dumnezeu a scris Biblia prin prooroci. Acesta este felul lui de a proceda.

De fiecare dată când Biserica a ajuns într-o încurcătură - Dumnezeu a știut aceasta, căci El a știut dinainte toate lucrurile -, de aceea El a rânduit un prooroc pentru timpul respectiv, pentru a-i chema pe cei aleși de El prin confirmarea Cuvântului Său și a semnelor pentru acel timp. El chiar a

făgăduit că acest Cuvânt va fi dovedit prin semne. El dă adevărata tălmăcire a Cuvântului, după ce proorocul a fost confirmat.

Toți cei la care El a fost trimis îl urăsc, în afară de cei aleși. Verificați cu ajutorul tuturor exemplelor, dacă aceasta corespunde sau nu. Numai aceia la care El a fost trimis! „*A venit la ai Săi, dar ai Săi nu L-au primit; iar toți cei ce L-au primit, le-a dat dreptul să se facă copii ai lui Dumnezeu.*” Verificați cu ajutorul Cuvântului, dacă de fiecare dată, la sfârșitul unei epoci când urma să fie trecerea la o altă epocă, nu s-a întâmplat așa cum am spus de multe ori.

Priviți la timpul lui Noe, punctul culminant când trebuia să vină judecata. Ce s-a întâmplat? Pe vremea lui Noe era doar familia sa care a crezut. Toți ceilalți l-au criticat, întreaga lume a fost distrusă.

În zilele lui Avraam, doar o mică grupă l-au crezut pe Avraam. Când îngerii au venit la Sodoma și au predicat, a ieșit numai Lot, nevasta lui și cele două fete. Nevasta lui a privit înapoi și a devenit stană de sare.

În zilele lui Moise, au ieșit afară doar aleșii Israelului. Faraon l-a urât. În timpul lui Ilie, toți l-au urât din întreaga națiune, în afară de cei șapte mii de bărbați. În zilele lui Ieremia, au aruncat în el cu fructe necoapte și l-au numit fanatic. Un altul a trebuit să stea multe zile pe o parte și multe zile pe cealaltă parte. Ei trebuiau să facă lucruri care simbolizau ceva. Ei erau urâți de ceilalți.

Proorocul Isaia a condamnat acea generație așa de puternic, încât el a fost tăiat în două cu fierăstrăul.

Despre Ioan Botezătorul toți au spus că ar fi un om sălbatic, un nebun, care strigă tot timpul, — toți, în afară de ucenicii pe care El i-a condus la Isus Hristos spunând: „Acesta este!” Ioan a pregătit norodul. Câți au fost? Îi puteai număra pe degetele de la două mâini. Ioan a condus numai o mână de oameni la DOMNUL Isus, când a venit El. Cum va fi la a doua Lui venire? Gândiți-vă asupra acestui lucru!

Doar când adevărații credincioși ai Cuvântului văd Cuvântul pentru ceasul acesta confirmat, atunci ei cred. Nimeni nu-i poate opri să creadă. Ei își pecetluiesc mărturia chiar cu propriul lor sânge. Ei cred acest Cuvânt. Acest Cuvânt este pentru cei aleși din timpul respectiv. Ei îl recunosc pe El și-L cred.

Alții nu pot să-l vadă. Ei sunt orbiți. Voi spuneți: „Ei nu pot să vadă?” Este la fel cum a fost cu Balaam. De ce nu a putut Balaam să vadă? Doar el a fost un prooroc uns. De ce nu a putut faraon să vadă? El a văzut mâna DOMNULUI care a făcut semne și minuni, dar prin aceasta i-a fost doar

împietrită inima. Așa este? De ce nu a putut Datan să vadă aceasta, căci el însuși a fost un iudeu? El a trecut prin Marea Roșie, era acolo, a mâncat aceeași mană, care cădea proaspătă în fiecare seară, și totuși el nu a putut să vadă. De ce nu a putut Core să vadă? De ce nu a putut Caiafa să vadă? El era pentru acel timp capul religios al lumii. De ce nu a recunoscut că Acela era Mesia? De ce nu a recunoscut Iuda? Iuda a fost cu ei, a făcut aceleași semne și minuni. Dar Cuvântul a trebuit să se împlinească. Biblia spune că ei au fost născuți pentru aceasta. Ei au fost acolo pentru un scop anumit. Așa este. Acest lucru stă scris în Romani 9.

Credincioșii pot vedea cum Cuvântul pe care Dumnezeu l-a pronunțat, a devenit trup în generația lor - credincioșii adevărați; cei șapte mii. Sau au fost numai șapte sute în zilele lui Ilie? Șapte mii este corect, în zilele lui Ilie, doar șapte mii de oameni, din două, trei milioane, au recunoscut că acest Cuvânt era adevărul. Nu a fost nici a suta parte din popor. Ei au văzut că ceea ce spune Ilie corespunde. Ei au văzut cum Dumnezeu se face de cunoscut. Acea văduvă în vârstă, la care a fost trimis Ilie, a adunat lemne pentru a coace o turtă. Ea mai avea numai pentru ea și fiul ei; apoi au vrut să moară. Dar observați, Ilie a spus: „*Pregătește-mi întâi mie, căci AȘA VORBEȘTE DOMNUL: Făina nu ți se va împuțina și uleiul din cană nu va scădea, până în ziua când Dumnezeu va da ploaie pe pământ.*” Fără să mai întrebe, ea a mers, și a pregătit turta. El a spus: „*Pregătește-mi mai întâi mie, apoi tu poți să pregătești pentru tine și copilul tău.*” Fiindcă a ascultat de acel bărbat și i-a dat atenție, ea a dovedit că este o sămânță aleasă mai dinainte.

Mulți au zis: „Acolo este din nou bătrânul cicălitilor. Din cauza lui, Dumnezeu ne-a blestemat.” Ahab i-a spus lui Ilie: „Tu ești cel ce duci pe Israel la cădere.” „Tu ești cel ce duci pe Israel la cădere.” Vedeți voi, al cui Cuvânt a confirmat Dumnezeu? Propriul Său Cuvânt!

Biblia spune că necredincioșii au fost făcuți pentru acest scop. Dacă cel credincios cu adevărat recunoaște că acest Cuvânt pentru timpul de astăzi a devenit trup, că Dumnezeu vorbește prin buze omenești și apoi se împlinește exact cum a fost spus, atunci pentru ei totul este stabilit.

Observați-i pe ceilalți. Nu mergeți după semne. Dacă priviți la semne, veți merge la pierzare tot așa de sigur, precum merge lumea de astăzi. Vor veni prooroci mincinoși, care vor face multe semne și minuni, dacă este cu putință să-i înșele chiar și pe cei aleși. Fiți atenți la Cuvânt. Uitați-vă la preoții și proorocii din acel timp când s-a ridicat atunci proorocul evreu, Zedechia. El și-a făcut două coarne mari și a zis: „Eu am fost rânduit ca prooroc al lui Dumnezeu.” Asta așa era. „Eu am aici cu mine 399 de prooroci.

Duhul Sfânt este peste noi și confirmă că țara ne aparține. Mergeți și luați-o în stăpânire. Cu aceste coarne, tu, Ahab, vei alunga pe dușmani de pe pământul nostru, căci Dumnezeu ne-a dat nouă această țară.”

Dar vedeți, acel om bun și religios, Iosafat, a zis: „Nu mai este nici un prooroc aici? Chiar nici unul?” „Încă unul? Aici sunt 400 de prooroci, care proorocesc la fel!” i-a răspuns el lui. „Mai este unul aici, dar de acela nu-mi place. El ne tot muștră și ne spune cât de păcătoși suntem și așa mai departe. Eu îl urăsc. Acesta este Mica, fiul lui Imla.”

Iosafat a răspuns: „Împăratul să nu vorbească așa! Aduceți-l, ca să auzim ceea ce va zice.” Ei l-au adus acolo. El a zis: *Așteptați doar seara aceasta, pentru ca să văd ce-mi zice DOMNUL despre aceasta.*” Ahab i-a zis: „Jură-mi că-mi vei spune numai adevărul curat.” Solul care a venit la el, i-a zis: „Dacă dorești să te întorci și să fii împreună cu noi în comunitatea noastră, atunci spune la fel ce zicem și noi.” Mica a zis: „Vă voi spune doar ceea ce DOMNUL mi-a zis.”

În dimineața următoare, ei s-au adunat, împărații și-au îmbrăcat hainele împărătești și s-au așezat la poarta cetății cu toți cei de vază. Proorocii, de asemenea, erau acolo. Ahab a întrebat: „Acum, fanaticule, ce spui tu despre aceasta?” El a răspuns: „Suie-te la luptă.” Apoi el a zis: „Văd tot Israelul împrăștiat, ca oile fără nici un păstor.” Atunci Zedechia l-a lovit peste gură. Un prooroc a lovit pe alt prooroc peste față! Ambele partide care erau acolo erau prooroci unși și au proorocit. Patru sute contra unuia singur; a fost o confruntare puternică. Dreptatea nu este întotdeauna de partea sfătuitoarelor mulți. Depinde despre ce se sfătuiască și ce sfat dau ei. Nici împăratul nu mai era sigur, dar el a urmat sfatul celor mulți ca fiind cel adevărat. El ar fi putut să-i țină acolo, să cerceteze scrierile și să vadă ce a spus Ilie!

Mica nu a putut să spună mai întâi nimic; el nu a știut, dar sigur Dumnezeu l-a iertat. Fiindcă el era un prooroc, el s-a adresat mai întâi lui Dumnezeu ca să vadă ce-i va spune El. El a spus: „Eu am văzut pe DOMNUL pe tronul Său, în jurul lui era toată oastea cerească. El a întrebat: Cine va merge să amăgească pe Ahab, ca să se suie la luptă, pentru ca proorocia care a fost făcută împotriva lui să se poată duce la îndeplinire?”

A fost o proorocie, când Ilie a zis: „Câinii îți vor linge sângele.”

El a continuat: „Am văzut un duh de minciună care s-a înfățișat în fața Lui și i-a zis: Eu voi merge și voi fi un duh de minciună în gura tuturor proorocilor lui Ahab, așa că ei vor prooroci o minciună.”

Dumnezeu a știut că acești oameni erau plini de sine și plini de teologie, și că ei gândeau că au dreptate în tot ce spun. Ei nu au luat în seamă Cuvântul pentru acel ceas. DOMNUL i-a spus: „*Du-te și fă așa cum ai zis.*” A fost așa cum a spus Mica: ei au proorocit sub influența unui duh rău. Ei ar fi închis mai bine telefonul sau ar fi închis radioul sau orice altceva, s-ar fi sculat și ar fi ieșit afară când au auzit ce se spune împotriva lor. Dar vedeți ce s-a întâmplat. Mica a trebuit să-și verifice vedenia cu Cuvântul scris. De aceea a știut el că este corect.

Ahab a poruncit: „Închideți-l pe acest bărbat în închisoare și hrăniți-l cu apa și pâinea întristării până mă voi întoarce.”

Mica a răspuns: „Dacă te vei întoarce, atunci să știi că Dumnezeu nu a vorbit prin mine.” El a putut să spună aceasta fiindcă a știut că vedenia lui corespunde exact cu Cuvântul pentru acel timp. Timpul pentru Ahab sosise.

Frate, soră, aceasta este ora, acesta este timpul chemării afară din Babilon. Lumina serii este aici. Umblați în lumină, atâta timp cât ea mai strălucește. Observați: credincioșii au văzut Cuvântul descoperit și l-au crezut. Isus a zis: „Oile Mele ascultă glasul Meu, Cuvântul Meu, semnele Mele pentru acest timp. Ei nu vor merge după un păstor fals.”

Noi dorim să ne întoarcem la tema noastră, căci văd că m-am depărtat puțin. Eu doresc să accentuez ceea ce este în legătură cu rândul de rugăciune. Acum dorim să ne întoarcem foarte scurt la textul pe care l-am citit pentru predică. Se va întâmpla din nou, la fel cum a fost până acum.

Dumnezeu a trimis pe proorocul său Ioan, așa cum a fost proorocit, în Maleahi 3 a fost făgăduit: „*Voi trimite solul Meu; el va pregăti calea înaintea Mea.*” Ioan a mărturisit același lucru. Noi constatăm că proorocul Isaia a spus în capitolul 40:3: „*Un glas strigă în pustie (glasul unui prooroc): Pregătiți calea DOMNULUI.*” Acestea au fost proorocii. Acum să vedem repede cum a fost el identificat prin Scriptură.

Când ei l-au întrebat: „Cine ești tu? Ești tu Mesia?”, atunci el a răspuns: „Nu, nu sunt.” „Ești tu Ieremia sau unul din prooroci?” El le-a zis: „*Nu, nu sunt. Eu sunt glasul celui ce strigă în pustie, cum a zis proorocul Isaia.*” (Ioan 1 :23).

Credeți voi, că ei au crezut aceasta? Nu. De ce? Fiindcă el nu venea din biserica lor, pentru că el nu aparținea de ei. El a mers în pustie la vârsta de nouă ani și s-a întors de acolo când avea treizeci de ani. Mesajul lui era mai important pentru el decât să meargă printr-o școală teologică. El era acela care trebuia să-L prezinte pe Mesia. Toți ar fi tras de el într-o parte sau

alta. Dumnezeu l-a trimis în pustie după moartea tatălui său, Zaharia. Acesta a fost un preot, dar el nu l-a urmat pe tatăl său în meserie.

Proorocii nu vin din astfel de locuri. Ei vin din locuri aspre, din pustie. Nimeni nu știe de unde vin și cum se ridică, încotro se duc și care este originea lor. Ei apar, predică Cuvântul, Dumnezeu îi ia acasă și ei nu mai sunt. Ei condamnă generația lor, trăiesc Cuvântul lui Dumnezeu și așteaptă ziua cea mare.

Biserica nu l-a crezut, fiindcă el era un necunoscut pentru ea. În registrele lor nu era scris nimic despre ordinarea lui, de aceea ei l-au respins. Ei nu au crezut Cuvântul lui Dumnezeu adevărat până la literă. Două versete biblice care l-au confirmat: Maleahi 3 și Isaia 40. Ambele versete vorbeau despre aceasta, că va veni un bărbat care va pregăti calea DOMNULUI. El a împlinit fiecare punct din acea proorocie.

El a trebuit să fie un prooroc: „*Eu vă voi trimite pe proorocul Ilie.*” Aceasta a corespuns întrutotul, chiar și asprimea lui. Observați, cum ființa lui corespundea cu cea a lui Ilie. Ilie a fost un om al pustiului; Ioan de asemenea. Ei au trăit în mijlocul naturii. El nu era un om moale, ci era un bărbat aspru.

Observați în continuare, că Ilie era un dușman al femeilor decăzute. El a înfruntat-o pe Izabela din cauza machiajului ei și a muștrat-o aspru. La fel a fost cu Ioan. Izabela a încercat să-l ucidă pe Ilie. Ea a jurat pe zeii ei, că-i va tăia capul. Irodiada chiar a făcut acest lucru.

Observați întotdeauna mesajul lor și ce au făcut ei. Noi credem acum că ei ar fi trebuit să-l recunoască, dacă ei ar fi citit ce spune Biblia; dacă ei ar fi observat ce fel de caracter avea bărbatul și cum corespundea el cu toată Scriptura. Aproximativ o duzină din ei au recunoscut aceasta. Așa este. Nu a fost mai mult decât o jumătate de duzină, care a recunoscut aceasta. Mulți au venit ca să-l asculte, dar nu l-au crezut. De ce? Fiindcă ei nu au crezut că proorociile se vor împlini în timpul lor.

Ei râdeau de el, îl numeau un „fanatic care urlă, fără școală și pregătire, care nu poate nici să se exprime.” Cât de urât îl criticau ei din pricina pregătirii lui. Ei l-au criticat din pricina gramaticii și a hainelor sale. El purta o haină din păr de cămilă și o curea de piele. El părea foarte dur. Așa a coborât în apă. El nu aparținea nici unei biserici, nu avea nici un amvon, nimeni nu lucra împreună cu el. Aceasta ei nu puteau să accepte. Ei preamăreau pe dumnezeul acestei lumi.

Eu nu vreau să zic că nu vor apărea prooroci falși, ca Iane și Iambre. Dar voi trebuie să verificați mesajul original cu ajutorul Cuvântului, aflând

de aici, în ce timp trăim noi și ce a fost proorocit pentru acest timp. Atunci voi știți aceasta. Ceea ce a proorocit Ioan a corespuns cu ordinea dumnezeiască. Observați, cât de desăvârșit! Biblia spune: „*Cuvântul DOMNULUI vine la prooroci.*” Isus a fost Cuvântul. Ioan a proorocit, că va veni împlinirea Cuvântului. Isus, Cuvântul a venit la prooroc în apă. O, ce minunat! Cât de infailibil este Cuvântul! În acele vremuri, Cuvântul era foarte rar. Atunci a apărut proorocul și a spus. „Eu sunt glasul Cuvântului.” Ei l-au întrebat: „Ce trebuie să facem?” El a răspuns: „Nu sunt vrednic să-I dezleg șireturile de la încălțăminte. Dar în mijlocul vostru stă Unul, mai mare decât mine; El vă va boteza cu Duhul Sfânt și cu foc. El are lopata în mână și își curăță aria; pleava o va arde în foc iar grâul îl va strânge în grânarul Lui.” O, ce prooroc! Isus a spus că, până atunci, din cei născuți din femeie, nu a fost nici unul mai mare ca El. O, cât de minunat! Cât de exact știa el unde se află! El a știut acest lucru exact. El auzise de la Dumnezeu și acesta a corespuns pe deplin cu Cuvântul. De aceea el nu s-a îngrijorat de ceea ce spuneau oamenii. El a predicat și a proorocit în continuare. Fiți atenți. Dacă un om stă de partea adevărului, atunci Dumnezeu este obligat să-l confirme pe bărbatul respectiv ca adevărat.

Când Moise a venit în Egipt, a spus: „Mă aflu în pustie și am văzut că o tufă ardea, fără ca focul să o nimicească. M-am îndreptat înspre acel loc și am văzut un stâlp mare de foc. O voce spunea din el: »EU SUNT CEL CE SUNT«. El mi-a poruncit să iau acest toiag, să vin aici și să fac aceste minuni. Dumnezeu va confirma Cuvântul Său.” El a aruncat toiagul său și au apărut muștele și păduchii, întunericul, etc. Pentru a-l confirma pe prooroc, El i-a adus pe credincioși la acel munte și Dumnezeu a venit în același stâlp de foc, pe același munte, confirmând astfel că așa este.

Vedeți ce a făcut El în ziua aceasta. Cuvântul a venit la prooroc și a confirmat că el era persoana corectă, exact acea persoană despre care Scriptura a spus că el va fi. Dar Isus a venit cu totul altfel decât au spus tălmăcirile omenești ale proorociei. Oamenii au presupus cum ar putea fi. Desigur! Presbiterienii gândesc că ei ar fi cei corecți. Când Dumnezeu face ceva deosebit, puteți vedea cum fiecare organizație ridică pe câte unul. Așa a fost mereu. Pretutindeni există un Iane și Iambre. Ei predică o parte a Cuvântului. Dar conform Cuvântului proorocului, depinde de fiecare literă.

Ca întotdeauna ei au trecut pe lângă, L-au numit vrăjitor, diavol, Belzebul și au spus că El s-ar fi făcut pe Sine Dumnezeu, deși ei ar fi trebuit să cunoască din Biblia lor, că El era însuși Dumnezeu. Proorocul Isaia a proorocit despre El în cap. 9:5: „*Îl vor numi minunat, sfetnic, împărat,*

Părintele veșniciei, DOMN al Păcii.” După aceea nu mai pot fi alți tați. El era primul Tată, la început, și El este singurul Tată. El a spus: „*Să nu numiți pe pământ pe nimeni Tată.*” El este Sfetnic, Părintele veșnicilor, Minunat, împărat al Păcii. Desigur!

Ei au procedat cu El așa cum au prezis proorocii, și la fel procedează astăzi biserica Laodicea cu El — și anume, dându-L afară din Biserică. Ei sunt săraci, orbi și goi și nu știu, cum a spus-o proorocul în Biblie. Orbiți de răstălmăcirile omenești, L-au scos afară din bisericile lor, pe El, Cuvântul, așa cum au făcut-o tot timpul. Aceasta a fost proorocit despre ei.

Fiți atenți repede. Nu pierdeți aceasta. Noi mergem la textul unde Isus s-a făcut de cunoscut celor doi ucenici, că El este Mesia al lor. Închipuți-vă aceasta în fața ochilor. Și voi, din întreaga țară nu scăpați acest lucru. Noi am încercat să vă arătăm că Biblia este Cuvântul lui Dumnezeu și a fost scrisă de Dumnezeu prin oameni, folosind buzele acestora ca unealtă. Dumnezeu însuși poate să scrie; Dumnezeu poate să vorbească. El poate să facă tot ce vrea, dar El a ales bărbați pentru a face acest lucru. Bărbații care au scris Cuvântul, erau o parte din Dumnezeu. Deci, Dumnezeu a scris Biblia. Deseori bărbații nu puteau înțelege cu mintea proprie, omenească ce scriau. Poate că ei nu au fost de acord cu ceea ce a fost scris acolo, dar totuși au scris. Ei nu puteau altfel. Biblia spune: „*Oamenii au vorbit de la Dumnezeu, mânați de Duhul Sfânt.*” Dumnezeu le-a mișcat mâinile, a lăsat ca ochii lor să vadă vedenii. Ei nu puteau să spună altceva decât ceea ce vedeau. Dumnezeu avea întregul control asupra limbii lor, a degetelor lor și așa mai departe, de aceea ei nu puteau spune altfel. Fiecare parte a corpului lor stătea sub stăpânirea lui Dumnezeu. Nu-i de mirare că Biblia îi numește dumnezei. Ei erau o parte din Dumnezeu. El era plinătatea lui Dumnezeu!

Fiți atenți cum le-a clarificat Isus celor doi ucenici, care aveau inima frântă, că El este Mesia, Cuvântul făgăduit. Uitați-vă la ceea ce a făcut El. El s-a referit la Cuvântul profetic și a spus: „*O, nepricepuților și zăbavnicilor cu inima când este vorba să credeți tot ceea ce au spus proorocii!*” El nu i-a întrebat: „Ce spune biserica despre aceasta?”

Ei I-au relatat toate cele întâmplate, fiindcă toți știau evenimentele care se petrecuseră. Ei erau foarte triști și au început relatarea lor cu următoarele cuvinte: „*Tu ești singurul străin în Ierusalim care nu știe ce s-a întâmplat acolo în zilele acestea?*”

El a întrebat: „Ce s-a întâmplat?”, ca și cum nu ar fi știut. Uneori El face ceva pentru a vedea cum reacționăm noi. El i-a întrebat: „Ce s-a întâmplat? Cine era? Când s-a întâmplat?” „Tu ești singurul străin aici?” Ei

au vorbit Aceluia cu care au umblat trei ani și jumătate, dar nu L-au recunoscut. „Ce s-a întâmplat?”

Ei au răspuns: „*Ce s-a întâmplat cu Isus din Nazaret care era un prooroc puternic în fapte și cuvinte, înaintea lui Dumnezeu și înaintea întregului norod. Noi am văzut multe lucruri, cum El a fost dovedit ca prooroc pentru acest timp. Noi știm aceasta. Noi trăgem nădejde că El va izbăvi pe Israel.*”

Atunci El s-a întors înspre ei și le-a zis: „*O, nepricepuților și zăbavnici cu inima, când este vorba să credeți tot ce au spus proorocii!*” Observați ce a făcut El. El a mers la Cuvântul profetic. Ce muștrare pentru cei care se pretind că îl cred!

Observați cum se apropie El de subiect. EL nu le-a vorbit imediat deschis și să spună: „*Eu sunt Mesia!*” El ar fi putut face acest lucru, fiindcă El era chiar Mesia. Dar El a demonstrat acest lucru cu ajutorul Cuvântului, pentru ca ei să-L poată recunoaște. Dacă El ar fi spus numai acest lucru, arunci ar fi putut fi numai o susținere care nu ar fi trebuit să fie corectă. Dar când s-a referit la toți proorocii și le-a tălmăcit Scripturile în legătură cu tot ceea ce a fost proorocit despre El și ei au recunoscut, atunci au putut-o spune ei înșiși, dacă erau copii ai lui Dumnezeu. El le-a îndreptat privirea spre ceea ce au spus proorocii despre timpul în care Mesia urma să se facă de cunoscut. El, ca și Ioan, a lăsat Cuvântul, Biblia, să confirme mesajul Lui ca adevărat. Fiecare prooroc adevărat ar face acest lucru. Cu siguranță! El nu a venit să spună: „EU sunt acela! EU sunt acela!” Nici un prooroc adevărat al lui Dumnezeu nu ar face aceasta. El le-a zis: „*Cercetați Scripturile ...*” Niciodată nu a făcut altfel!

Ei au spus atunci: „*Noi îl avem pe Moise.*”

El le-a răspuns: „*Dacă l-ați fi cunoscut pe Moise, M-ați fi cunoscut și pe Mine, fiindcă Moise a scris despre Mine.*” El le-a mai zis: „*Cercetați Scripturile fiindcă socotiți că în ele aveți viața veșnică, și tocmai ele mărturisesc despre Mine. Cercetați Scripturile și recunoașteți acest lucru.*”

El nu-și schimbă niciodată felul Lui de a lucra; El nu și-a schimbat niciodată felul. El nu poate să se schimbe, fiindcă este un Dumnezeu neschimbător. El a mers împreună cu Cleopa și prietenul său pe drumul Emausului și i-a îndrumat la Scriptură, spunându-le: „De ce sunteți așa de nepricepuți când este vorba să credeți că trebuia să se împlinească fiecare Cuvânt care a fost scris în legătură cu Mesia?” O, ce zi!

Ioan a făcut la fel. „Cercetați Scripturile! Uitați-vă în ele fiindcă stă scris că un glas strigă în pustie. De unde vin eu?” Cu ajutorul acesteia, ei ar

fi trebuit să recunoască. Și noi ar trebui să recunoaștem astăzi cu claritate, atunci când vedem lucrurile pe care le face Duhul Sfânt. El a spus atunci: „*Cercetați Scripturile!*”, și El vrea ca noi să facem astăzi la fel.

El a început cu proorocia lui Moise. Biblia spune: „*El a început de la Moise și toți proorocii...*” El a început de la Moise. Moise a spus: „*DOMNUL Dumnezeuul tău, îți va ridica din mijlocul tău, dintre frații tăi, un prooroc ca mine: să ascultați de El!*”

Poate că El a spus lui Cleopa și prietenului său: „Nu a spus Moise că Dumnezeu va ridica un prooroc în aceste zile? Acest bărbat, pe care ei L-au răstignit, nu a împlinit toate condițiile? Moise a proorocit aceasta. Sute de ani nu ați avut nici un prooroc. Acum acest bărbat a venit. Cine a fost premergătorul Lui?” înțelegeți aceasta? El a vorbit cu ei despre ceea ce au vestit proorocii despre El și tot ce privește timpul Lui. Ar fi fost, desigur, interesant să-L ascultați. Voi nu L-ați fi ascultat cu mare plăcere? Eu L-aș fi ascultat cu mare plăcere atunci când El a vorbit despre ceea ce au vestit proorocii mai dinainte despre El. Dar El nu le-a spus că El este Acela. El le-a arătat numai proorocia. A spus doar simplu: „*Proorocii au proorocit că se va întâmpla așa.*”

Noi vrem să ne întoarcem pentru câteva minute și să vedem ce versete biblice a citat Isus. Cuvântul însuși a citat aici Cuvântul care vorbea despre El. Nu le-a spus că El era, ci doar a lăsat Cuvântul să vorbească despre Sine, pentru ca ei să recunoască cine era El. Cuvântul în trup omenesc a citat Cuvântul scris care L-a identificat într-un mod desăvârșit. Noi vrem să auzim acum ce a citat El. Noi știm că ei au fost total încremeniți din pricina evenimentelor curând întâmplare, și anume despre răstignire și relatările despre îngroparea și învierea Sa. El S-a întors imediat spre Cuvântul profetic, care se referea exact la El însuși. Noi credem că a zis următoarele, deși a fost mult mai mult. Fiți atenți.

Să zicem că L-am auzi spunând: „Citiți Zaharia 11:12. Nu a trebuit Mesia, după cum a spus proorocul, să fie vândut pentru treizeci de arginți? Voi tocmai acum discutați că acest bărbat a fost vândut pentru treizeci de arginți.” Ați deschis la textul din Scriptură? Este Zaharia 11:12. Apoi a continuat: „Nu știți ce a spus David în Psalmul 41:10? Că El va fi trădat de prietenul Său. În Zaharia 13:7 este scris din nou că ucenicii Lui îl vor părăsi. Psalmul 35:11 spune că niște martori mincinoși se vor ridica împotriva Lui. Voi tocmai ați spus acest lucru, că așa s-a întâmplat. Conform Isaia 53:7, atunci când a fost chinuit și asuprit, El n-a deschis gura deloc. Proorocul Isaia spune în capitolul 50:6, că El a fost bătut, în Psalmul 22 este scris că El a

strigat pe cruce: „*Dumnezeul Meu! Dumnezeul Meu! Pentru ce m-ai părăsit?*” Nu a făcut El acest lucru alaltăieri? În Psalmul 22:19 este de asemenea scris că vor trage la sorți pentru hainele Lui. Au făcut ei așa? În Psalmul 22:7-8 se spune că El va fi batjocorit de dușmanii Lui. Aceasta era biserica. Psalmul 34 spune că nici unul din oasele Lui nu vor fi sfărâmate. Psalmul 22 mai spune că toate oasele ar putea să și le numere și că i-au străpuns mâinile și picioarele.” Fără îndoială, că I-au ținut mâinile la spate pentru aceasta, „În Isaia 53:12 este scris, că El a fost pus în numărul celor fărădelege și în Isaia 53:9 că mormântul Său a fost pus la un loc cu cei bogați, în Psalmul 16:10 este scris: *»Căci nu vei lăsa sufletul meu în locuința morților, nu vei îngădui ca preaiubitul Tău să vadă putrezirea.«* Nu a avut acest bărbat, conform Maleahi 3, un premergător?” O, eu L-aș fi ascultat cu așa o mare plăcere, când El a citat aceste versete! Priviți la toate aceste proorocii! Poate El a arătat atunci toate tablourile; cum Dumnezeu s-a reflectat prin Isaac, atunci când în Genesa 22, Avraam l-a luat pe fiul său, i-a pus lemnele în spate și au urcat muntele să-l aducă jertfă acolo.

Acum începuse să pătrundă în ei. Înainte, El le-a spus că sunt nepricepuți, fiindcă ei nu au privit la Cuvântul profetic pentru acel timp. Apoi ei au început să înțeleagă. Ei au înțeles greu că ce s-a întâmplat în zilele trecute, mai ales în ultimii trei ani, a fost împlinirea Cuvântului profetic pentru timpul lor. Atunci ei au recunoscut că prietenul lor care a fost răstignit, Isus, a împlinit fiecare Cuvânt scris despre El. Acum au recunoscut, de asemenea, că acest bărbat a fost adevăratul Mesia, care trebuia să învie din morți.

„Mormântul nu a putut să-L țină. *»Căci nu voi lăsa ca preaiubitul Meu să vadă putrezirea.«* Nici un Cuvânt profetic nu rămâne neîmplinit. El a înviat.”

„Atunci au avut dreptate cei care au fost azi dimineață la mormânt și au adus știrea. El a înviat din morți! El trăiește! El este Mesia!” De ce? O, nu scăpați aceasta? „Faptele Sale, slujba Sa și tot ce a făcut El au confirmat cuvintele proorocilor, care proorociseră cu privire la timpul acesta. Prin aceasta s-a împlinit.” Atunci ei au știut că prietenul lor Isus, care a fost răstignit, a fost Acela prin care S-a împlinit Cuvântul. Nu este de mirare că au început să ardă inimile în ei, când El a vorbit cu ei. Ei au mers cale de zece kilometri, dar lor li s-a părut un timp așa de scurt.

Ei au mai făcut ceva: voi știți, ei au ascultat o predică de șase ore despre împlinirea Cuvântului profetic. Despre aceasta a vorbit El cu ei pe drum. Imediat după ce s-au pus pe drum, El s-a atașat de ei, căci El era chiar în

Ierusalim, în șase ore au mers zece kilometri și erau aproape de Emaus. Șase ore El a predicat despre confirmarea Cuvântului profetic. Să nu mă muștrați pe mine pentru doar trei ore cât am nevoie. Observați: El a predicat și ei au ascultat o predică de șase ore despre confirmarea și împlinirea Cuvântului profetic.

Se însera. Voi știți că El este același ieri, azi și în veci. Acum El le-a deschis ochii încât au înțeles ce spune Evrei 13:8, și anume că El este același ieri, azi și în veci. Spre seară, evenimentele sunt clarificate prin lumina Cuvântului profetic. Este foarte ușor de înțeles că aceste lucruri au fost făcute de cunoscut în ceasul acesta, dacă voi credeți Cuvântul profetic pentru timpul acesta.

„O, nepricepuților și zăbavnici cu inima, când este vorba să credeți tot ce au spus proorocii! Nu trebuia să sufere Hristosul aceste lucruri, și să intre în slava Sa?” El le-a evidențiat fiecare punct și le-a arătat ce au spus proorocii. Atunci au început ei să înțeleagă. Atunci, El s-a făcut că vrea să meargă mai departe. Lor le plăcea de acest bărbat. Ei poate au spus: „Tu ne-ai dat într-adevăr ceva. La aceasta nu ne-am gândit niciodată. El trăiește și este undeva.” Ei vorbeau cu El și nu știau. Fără îndoială, El s-a uitat cu tristețe la ei și a vrut să meargă mai departe. Dar El a așteptat ca ei să-L invite. Astă-seară El așteaptă ca voi să-L invitați.

Când ucenicii L-au chemat să stea cu ei la masă, atunci El a făcut ceva ce mai făcuse înainte de răstignirea Sa. Acum li s-au deschis ochii! Ei au recunoscut felul Lui, lucrarea Sa. Ei au știut ce și cum a făcut El, iar acum făcea exact ca înainte. Atunci ei au zis: „Acesta este El!” Repede, ei au sărit să strige de bucurie, dar El a dispărut din fața lor. Le-au fost necesare șase ore pentru a asculta predica, dar drumul înapoi l-au făcut fugind poate în 20 de minute, pentru ca să le facă de cunoscut și celorlalți: „El a înviat într-adevăr! El trăiește cu adevărat!”

Prieteni, acum se împlinește Maleahi 4, ultima parte; Luca 17; Ioan 15, Apocalipsa 10 și multe alte proorocii care se referă la zilele noastre; de asemenea și ceea ce a vorbit El în Matei și Marcu, că vor apărea semne mari în cer și pe pământ. Oamenii le numesc „farfurii zburătoare.” Ele pot dispărea cu viteza gândului, în spatele lor stă o inteligență. El poate să scrie, El poate să vorbească, El poate să facă ceea ce dorește — El, Marele stâlp de foc, același ieri, azi și în veci. Apar semne pe pământ ca piramide; norul care s-a ridicat la 30 mile în aer. Era așa de sus, că acolo nu mai putea fi umiditate. A fost proorocit cu un an și jumătate înainte de a se întâmpla, întoarceți tabloul, ca să vedeți cine este Cel care privește în jos. Nici un

Cuvânt care a fost proorocit nu a dat greș; aici este Cuvântul scris al lui Dumnezeu care a dovedit că este adevărul. Din nou este timpul serii. Eu mă întreb, dacă în seara aceasta, El se va coborî din nou prin harul Său ca să facă ceva ceea ce a făcut și atunci. Să ne rugăm și să-I cerem Lui. Evenimentele clarificate prin proorocia confirmată!

O, Dumnezeule Atotputernic, ajută-ne. Ajută-ne, Dumnezeule scump, ca să înțelegem lucrurile pe care trebuie să le cunoaștem; ca noi să înțelegem Cuvântul Tău. O, DOAMNE, noi de aproape două mii de ani ascultăm predici care au fost scrise în cărți. Se face seară, în epocile trecute au vorbit cu Tine metodiștii, bapțiștii, presbiterienii și mulți alții, în timpul acestor zile puternice nu a fost nici lumină și nici întuneric, cum a spus proorocul, dar spre seară se va arăta lumina. Isus a înviat din morți. El S-a arătat lui Simon și femeilor, și le-a arătat că este viu. Aceasta a fost spre dimineață. Spre seară, El a venit din nou la ei. El a umblat cu ei în timpul zilei și i-a criticat pentru orbirea lor, dar spre seară El S-a făcut de cunoscut.

O, Dumnezeule, vino în această seară în părtășia pe care o avem în jurul Cuvântului. O, Dumnezeule, oamenii abia mai cred astăzi, dar eu sunt mulțumitor că unii din ei sunt aici, cei pe care Tu i-ai chemat și i-ai rânduit la viață veșnică. TU ai spus: „*Toți pe care Mi i-a dat Tatăl, vor veni la Mine.*” În acest timp al luminii de seară, Tu, DOAMNE, nu ai permis ca măcar o singură proorocie, din sutele care au fost date, să dea greș. Aceasta este dovada adevărată că aceste proorocii vin de la Tine, fiindcă nici un om nu poate fi așa de exact. De aceea, oamenii nu au putut scrie Biblia, fiindcă patruzeci de scriitori diferiți n-ar putea scrie, în decurs de 1600 de ani, ceva în care nu se găsește nici o greșală. Credinciosule Dumnezeu, eu Te rog ca în seara aceasta Tu să Te faci de cunoscut, așa cum este scris în Evrei 13:8, și anume ca același ieri, azi și în veci. Fă lucrările astăzi pe care le făceai în timpul acela. Tu ai făgăduit aceasta. Tu ai spus, că în timpul acesta lumea va fi la fel cum a fost în zilele Sodomei și a Gomorei, cu multă perversiune. Noi vedem că băieții sunt ca fetele și chiar poartă aceeași îmbrăcăminte ca ele. Noi vedem că fetele se poartă ca și băieții. Noi vedem că bărbații și femeile din timpul acesta întunecat au făcut din atracția sexuală un dumnezeu, la care se închină. Evanghelia a fost dată la o parte, iar în biserica din Laodicea domină goliciunea. O, Dumnezeule, ce timp! Vino, DOAMNE Isuse, fă-Te de cunoscut nouă, fiindcă noi Te rugăm aceasta în Numele lui Isus.

În timp ce sunteți cu capetele aplecate și cu ochii închiși, aș vrea să vă rog ceva. Credeți voi, că Dumnezeu este aici? Credeți că lucrurile care se întâmplă astăzi, sunt împlinirea Cuvântului profetic? Credeți voi că Isus

Hristos este același ieri, azi și în veci? Credeți că aceleași lucrări pe care le-a făcut El atunci pe pământ, când s-a descoperit ca Fiul Omului, se vor face și acum? Proorocul a spus aceasta. Biblia mărturisește despre aceasta. Toată Scriptura trebuie să se împlinească, nu se poate altfel. Cum s-a făcut El de cunoscut? Ca fiind proorocul despre care vorbise Moise. El cunoștea gândurile cele mai ascunse ale inimii omului. Când acea femeie l-a atins, El S-a întors și i-a zis: „*Credința ta te-a mântuit.*” Când Simon Petru a venit la El, Isus i-a știut numele și i-a spus numele lui și al tatălui său. Același Isus, iubitor, nu este mort, ci El trăiește în veci. Cinste lui Dumnezeu! Eu cred, că El ne-a chemat din nou împreună în acest timp de seară.

O, DOAMNE Isus, vino în mijlocul nostru. Nu trece pe lângă noi. Vino și rămâi cu noi în tot timpul nopții, până când va trece noaptea. Fie ca mâine, noi să plecăm cu Tine, să Te cunoaștem în puterea învierii Tale și să știm că iubirea, harul și mila Ta este cu noi. O, Dumnezeule veșnic, dăruiește-ne aceste lucruri. Noi știm că numai Tu poți să ne dai aceste lucruri.

În aceste ore sfinte noi dorim să-ți spunem: O, Dumnezeule, Tatăl nostru, trupul nostru este un cort slab pentru Tine; dar, DOAMNE, lasă să vină harul Tău care sfințește, Duhul Tău cel sfânt. Curățește-ne de orice îndoială, de toată încurcătura, de necredință și de tot scepticismul care este în noi, ca noi să fim liberi de orice îndoială și să mărturisim cu îndrăzneală, așa cum a mărturisit Petru: „*Tu ești Hristosul, același ieri, azi și în veci.*”

Noi credem că Cuvântul Tău este adevărul absolut, DOAMNE. Lasă ca noi să înțelegem aceasta, înainte de a începe cu rândul de rugăciune și fă-Te de cunoscut nouă. Tu însuși ai spus că va fi la fel cum a fost în zilele lui Lot. În timp ce Avraam cu grupa lui chemată afară aștepta fiul făgăduit, Lot era acolo și asculta pe-un Billy Graham și Oral Roberts modern în acea națiune organizată ca o denominațiune. Avraam era un străin, fără organizație. El a umblat pur și simplu cu mica lui grupă prin țara pe care trebuia să o moștenească. „*Cei blânzi vor moșteni pământul.*” Într-o zi, când el stătea la umbra unui copac, Dumnezeu a venit la el în statura unui bărbat. Cei doi îngeri s-au îndreptat spre Sodoma. Dumnezeu, care era în formă omenească, a demonstrat că El este, spunându-i lui Avraam: „*Unde este Sara, nevasta ta?*” Cu puțin înainte el se numea „Avram” și ea Sarai, nu Sara - împărăteasă. Tu ai numit-o pe ea „împărăteasă” - fiică de împărat. Chiar și pe Avram l-ai numit „Avraam”, - tatăl unei mulțimi. Tu ai spus: „*Eu voi veni din nou la tine.*”

O, Dumnezeule, cât de tare trebuie să-i fi tresăltat inima acestui prooroc! El a știut imediat cine ești Tu. Nu-i de mirare că el Ți-a spălat

picioarele și a adus ca hrană ce avea mai bun. El a știut că Dumnezeu era la el.

Atunci El a întrebat: „*Unde este Sara?*”, ca și cum El nu ar fi știut.

Avraam a răspuns: „*Ea se află în cort, în spatele Tău.*” Atunci Tu ai spus ce urma să se întâmple. Dar ea s-a îndoit în inima ei și atunci Tu i-ai spus lui Avraam: „*Pentru ce se îndoiește Sara și gândește în inima ei: »Acest lucru nu se mai poate întâmpla!«? Este ceva cu neputință la Dumnezeu?*” O, Dumnezeule!

Isuse, Dumnezeul descoperit al Cuvântului, Tu ai spus, că așa cum a fost în zilele Sodomei, la fel va fi lumea păgână puțin timp înaintea distrugerii ei, al sistemului păgân. Noi am ajuns deja aici. Totul este sodomit. Tu ai spus de asemenea, că în aceste zile se va descoperi Fiul Omului — această denumire înseamnă întotdeauna „Prooroc”, împlinește Tu Cuvântul Tău, o, Dumnezeule! Noi, copiii Tăi credincioși, așteptăm cu inimi sincere ca Tu să ne dai credință, o, DOAMNE. Fie ca oamenii să creadă, când noi formăm rândul de rugăciune. Este seară, Tată. Lasă ca lumina dinspre seară a Fiului lui Dumnezeu să se facă de cunoscut conform Cuvântului profetic pe care El însuși l-a pronunțat. El a fost, este și va veni. În Numele lui Isus Hristos. Amin.

Acum, sunt pregătit ca să mă rog pentru bolnavi. Este ceva deosebit, să stau aici în fața oamenilor care sunt prezenți aici și în fața tuturor din întreaga țară care sunt conectați prin transmisia radio și să depun mărturie că Dumnezeu rămâne mereu același Dumnezeu. El nu poate tăgădui ceea ce El a făgăduit. De aceea eu pot să-mi ancoroz puternic încrederea în ceea ce a spus El. De aceea eu aștept venirea Lui. Eu aștept venirea Sa tot timpul, căci El a spus că va veni când nimeni nu se așteaptă.

Eu sunt acum în capela mea de acasă, și aici stau unii oameni, pe care-i cunosc. Fratele Wright și pe cei din partea aceasta eu îi cunosc. Pe mulți dintre voi eu nu-i cunosc. Eu nu pot să spun că Dumnezeu o va face în seara aceasta. Noi am trăit în anii trecuți că Dumnezeu a făcut, dar poate că El astăzi nu o mai face. Eu nu știu. Totul depinde de El. El este suveran și face tot ceea ce-I place. Nimeni nu poate să-l spună ce trebuie să facă. El însuși decide conform hotărârii și voinței Lui. Dar fiindcă El a făgăduit aceasta, eu de aceea îl rog, ca Duhul Sfânt să ne ungă pe noi toți; nu din pricina noastră avem noi nevoie de aceasta, ci poate din pricina celor străini. Ungerea este acum peste noi. Nu este de ajuns dacă El mă unge doar pe mine, El trebuie să vă ungă și pe voi ca să credeți. Desigur!

Acum doresc să chem rândul de rugăciune. Eu vreau să mă rog pentru cât de mulți bolnavi posibil. Noi putem chema un rând de rugăciune, astfel încât oamenii să se așeze aici pentru a ne putea ruga pentru fiecare bolnav în parte. Eu cred că frații mei predicatori vor veni aici și vor pune mâinile peste voi. Aceasta sigur o putem face. Noi putem să rugăm pe Tatăl nostru să ne ajute, fiindcă El este singurul care poate să facă ceva pentru voi. Mâinile mele sunt doar mâini omenești, așa cum sunt și mâinile voastre. Dar aici nu este vorba de o mână omenească, care să producă vindecarea, ci este vorba despre Cuvântul lui Dumnezeu. Aceasta se întâmplă doar prin credință în Cuvântul lui Dumnezeu. Credința nu are nimic de-a face cu știința, dimpotrivă, este cu totul „neștiințifică”.

Nimic din ceea ce are creștinul ca armură duhovnicească nu se poate explica științific. Ați știut acest lucru? Cunoștința, bucuria, pacea, înfrânarea, răbdarea, evlavia, dragostea de frați, credința și Duhul Sfânt, nu pot fi explicate științific. Doar aceste lucruri sunt reale și durează. Tot ceea ce vedeți este de pe pământ și merge înapoi în pământ. Dar lucrurile pe care nu le puteți vedea cu ochii voștri, ci puteți doar să le recunoașteți după cum se manifestă, aparțin vieții veșnice.

Veți crede, dacă Dumnezeu se va face de cunoscut, după această predică, și se va dovedi ca Cel viu, făcând aceleași lucruri cum a făcut la început? Veți accepta vindecarea voastră? Fie ca Dumnezeu să ne dea aceasta. Eu vă rog pe toți cei de aici, din încăperea, indiferent cine sunteți și de unde sunteți, să credeți sincer că acest mesaj este adevărul. Acesta este mesajul pe care Dumnezeu l-a rânduit în Biblie pentru timpul de acum: că Isus Hristos trăiește și este aici în seara aceasta.

Voi toți mă cunoașteți pe mine; sunt chiar în orașul în care am crescut. Eu nu am făcut nici liceul. Așa este. Mă cunoașteți demult: sper că prin viața pe care am trăit-o sub ochii voștri, am dovedit că sunt serios și sincer. Eu nu sunt un înșelător. Acest lucru nu l-a spus nici un critic de-al meu. Ei au spus: „Tu nu ești un înșelător, tu ești pur și simplu greșit. Din neștiință, nu intenționat.” Eu nu cred că sunt greșit din neștiință, pentru că Cuvântul lui Dumnezeu depune mărturie despre mesajul meu. Acest lucru ar trebui să vă spună de unde provine acest mesaj. Și voi m-ați auzit spunând că nu sunt eu cel ce face aceste lucruri: deci, nu poate fi decât El. Așa este? Aveți credință în Dumnezeu. Priviți încoace. Credeți pe Dumnezeu. Dacă-L credeți pe Dumnezeu, El vă va da vindecarea. Dacă El poate să facă ceea ce a făcut în trecut, atunci El este încă Dumnezeu. Credeți aceasta? Credeți?

Înaintea mea stă o femeie și privește spre mine. Ea este cu ochii în lacrimi. Ea este sinceră. Eu nu știu cine este. Nu am văzut-o niciodată. Eu sunt un străin pentru tine. Crezi că Dumnezeu îți cunoaște tainele inimii - dorința ta, păcatul tău sau indiferent ce ar putea fi? Tu știi că El cunoaște aceasta? Crezi că El ar putea să-mi descopere păcatul tău, ce ai făcut, ce nu ar fi trebuit să faci sau dorința ta? Dacă El o face, atunci îl vei crede și vei ști că numai El poate aceasta? Vei accepta tu, că aceasta poate veni numai de la El? La tine nu este păcatul cel care-ți face neplăceri; tu l-ai mărturisit deja. Dorința ta este botezul cu Duhul Sfânt. Tu îl vei primi. Eu văd cum coboară asupra ta.

Ca voi să știți că eu m-am uitat la această femeie, care privea la mine, doresc să vă arăt Duhul Sfânt. Priviți aici, este exact deasupra acestei femei micuțe, care stă aici, foarte aproape de mine. Eu am spus exact ceea ce își dorea și ea și anume, botezul cu Duhul Sfânt. Crezi că-L vei primi, soră? Atunci ridică mâna. Atât cât știu, nu am văzut-o niciodată pe femeia aceasta.

Priviți la bărbatul acela care șede acolo și are capul plecat, iar gulerul lui nu este așezat bine. Tu ai dureri la vezică. Crezi tu că Dumnezeu te va vindeca? Ridică mâna, dacă tu crezi. Bine. Dumnezeu să-ți răspundă rugăciunii tale.

Acest bărbat tânăr care stă aici, el de asemenea tânjește după botezul cu Duhul Sfânt. Crezi că Dumnezeu ți-l va da? Eu vorbesc despre domnul cu cravata albă și îngustă. Dumnezeu îți va dărui aceasta.

Acest bărbat de aici se roagă pentru soția lui. Ea este într-un spital. Crezi că Dumnezeu o va vindeca, o va face sănătoasă? Crezi tu? Tu poți s-o accepți.

Crezi tu, cel care ți-ai pus mâna la gât, că Dumnezeu poate să vindece durerile tale de inimă care te chinuiesc și durerile de stomac? Tu ai avut azi dureri, în timp ce stăteai acolo. Așa este? Crezi că El te poate vindeca? Tu o poți primi. Amin.

Vedeți voi, El este același ieri, azi și în veci. Întrebați-i pe acești oameni, dacă eu îi cunosc. Eu nu-i cunosc, dar El îi cunoaște. Amin. Vedeți lumina care este în apropierea peretelui, deasupra bărbatului care stă acolo? El are dureri de spate, la coloana vertebrală. El nu este de aici; el vine din Georgia. Domnul Duncan, să crezi din toată inima. Dumnezeu îți va vindeca durerea de spate. Crezi din toată inima? Dumnezeu să te binecuvânteze.

Acolo în spate este un bărbat care are și el o durere de spate. El privește spre mine. Eu nu-l cunosc. El se numește domnul Thompson. Crezi

tu? Ridică-te. Eu nu te cunosc. Așa este. Tu ai stat acolo și te-ai rugat. Durerile tale de spate s-au vindecat. Isus Hristos te face sănătos.

„*Spre seară se va arăta lumina.*” Nu recunoașteți? El este aici în seara aceasta! El este marele »EU SUNT«. El este același ieri, azi și în veci. Credeți aceasta? Sunteți convinși și liniștiți de aceasta, că acesta este Isus Hristos care se descoperă și se face cunoscut conform Cuvântului profetic?

Nu te îngrijora din pricina ochilor tăi. Dumnezeu vindecă pe cei bolnavi și suferinzi.

Câți oameni de aici sunt bolnavi? Ridicați mâinile voastre. Eu simt o credință foarte puternică. Are cineva din voi bilet pentru rugăciune? Eu nu știu cum trebuie să vă chem aici. Doresc să mă rog pentru voi, dar nu știu cum poate fi posibil acest lucru. Priviți acolo, spre perete; cum puteți veni de acolo la mine? Dacă ați încerca să veniți înapoi, blocați pe alții de aici. Toți ar trebui să rămână pe loc.

Ascultați la mine! V-am spus ceva în Numele DOMNULUI și nu s-a împlinit? Așa este? Totul a corespuns întotdeauna. Nu v-am cerut în viața mea niciodată bani, nu-i așa? Nici măcar o singură dată. Niciodată în viața mea n-am luat o jertfă. Eu n-am venit aici pentru bani. Nu sunt aici pentru a vă înșela. Eu sunt aici pentru a face de cunoscut Cuvântul lui Dumnezeu pentru acest ceas. Eu v-am spus adevărul și Dumnezeu a depus mărturie că acesta este adevărul. Acum eu vă spun: AȘA VORBEȘTE SCRIPTURA: când credincioșii își vor pune mâinile peste bolnavi, ei vor deveni sănătoși. Aceasta a spus-o Isus. Credeți voi aceasta? Nu credeți nici acum, în timp ce vă aflați în prezența lui Dumnezeu, că El poate să facă aceasta?

Puneți-vă mâinile unii peste alții și rămâneți așa pentru un moment, încă nu vă rugați; puneți-vă mâinile unii peste alții; și voi din întreaga țară. Eu însumi pun mâinile peste aceste batiste. Priviți toți aici, vă rog. Ce a lăsat Dumnezeu neîmplinit? Vedeți cum Isus s-a făcut de cunoscut conform Cuvântului profetic pe care noi l-am citit, cu ajutorul proorociilor pe care noi le-am amintit acum. Observați ceasul acesta. Noi am arătat în ultimele trei săptămâni timpul în care trăim. Observați ce am citit despre proorocii falși și despre semne, prin care, dacă ar fi cu puțință, ar fi înșelați și cei aleși; cum a fost descoperit Cuvântul; cum dumnezeul acestui veac a orbit ochii inimii oamenilor printr-o minciună, și cum Dumnezeu însuși a spus prin Cuvântul profetic că aceste lucruri se vor petrece acum în epoca bisericii Laodicea. Nimic nu lipsește.

Dumnezeu este aici, același Dumnezeu care a vorbit ucenicilor pe drumul Emausului, și care s-a făcut de cunoscut cine era conform

proorociilor biblice. El este în seara aceasta aici și dovedește prezența Sa, prin faptul că își împlinește proorociile care au fost făcute pentru epoca aceasta. El este același ieri, azi și în veci. Puteți să credeți aceasta? Atunci puneți-vă mâinile unii peste alții. Nu vă rugați doar pentru voi înșivă, ci rugați-vă cu cuvintele proprii pentru alții, rugați-vă pentru cei peste care v-ați pus mâinile. Credeți și nu vă îndoiiți.

Dacă ați putea să vedeți ceea ce văd eu! Voi știți, eu nu stau aici ca să vă mint. Dacă voi ați putea crede în așa fel încât să-l vedeți pe marele Duh Sfânt, care s-a pogorât, astfel încât oamenii de știință au putut să-I facă o fotografie cum se mișcă prin clădire! El încearcă să găsească un loc unde să poată ancora. Crede aceasta, fratele meu. El a dovedit aceasta cu Scriptura. Rugați-vă cu sinceritate pentru persoana peste care ați pus mâinile, și ei să se roage pentru voi.

Scumpe Isuse din Nazaret, DOAMNE, noi știm pe baza Cuvântului, pe baza făgăduinței, că Tu ești aici: „Unde doi sau trei sunt adunați în Numele Meu, Eu voi fi prezent.” *Aceste semne vor urma celor ce cred: Dacă își vor pune mâinile peste bolnavi ei se vor însănătoșa.*” Chiar și acolo unde se recepționează transmisia noastră, fie ca marele Duh Sfânt să vină în adunare. Fie ca aceeași lumină sfântă, pe care noi o vedem aici în adunare, să vină peste fiecare și să fie vindecați pe loc. Noi îl muștrăm pe vrăjmaș, pe Satana, în prezența lui Isus Hristos și îi spunem că el a fost învins prin suferințele, moartea și glorioasa înviere a lui Isus Hristos a treia zi. El a dovedit că trăiește încă după 1900 de ani și în seara aceasta se află în mijlocul nostru. Fie ca Duhul Dumnezeuului celui viu să umple inimile fiecăruia cu credință și cu puterea vindecării lui Isus Hristos cel înviat. El a dovedit prin lumina Sa mare care se mișcă aici în capelă că este prezența Lui. În Numele lui Isus Hristos, îngăduie aceasta, spre slava lui Dumnezeu.

Fie ca aceste batiste, pentru care ne-am rugat, să ajungă la toți cei bolnavi și suferinzi cărora le sunt destinate. Fie ca același Duh Sfânt, care este aici și se dovedește, să se manifeste la fiecare pacient peste care se pune această batistă. Fie ca prezența lui Dumnezeu să le umple inimile cu o așa credință, încât să fie vindecați. Aceasta noi Te rugăm spre slava lui Dumnezeu, în prezența și în Numele lui Isus Hristos, căci noi suntem robii lui Isus Hristos. Amin.

Puteți să credeți acum din toată inima, pe baza Cuvântului lui Dumnezeu, că El v-a ascultat rugăciunea, indiferent ce ați avut? Eu cred că fiecare și-a ridicat mâna, atât cât am putut să văd. Dacă voi credeți! Gândiți-vă: s-a isprăvit!

Dacă voi, cei ce ascultați această transmisie ați crezut din toată inima și fiecare predicator sau ascultător v-ați pus mâinile unii peste alții, dacă voi credeți din toată inima că s-a întâmplat, atunci s-a întâmplat. Marele Duh Sfânt este astă-seară aici, în capelă. Eu L-am văzut cum se mișca pe deasupra oamenilor, El s-a arătat în partea aceea la perete, apoi aici, peste acest bărbat, a venit încoace și se mișca prin clădire. Ca o dovadă a prezenței Sale, El a descoperit gândurile inimilor, pentru a arăta că El este același ieri, azi și în veci. El este în mijlocul nostru. El este Dumnezeu, care nu dă greș.

Nu ne ardea inima în noi și nu arde și acum, fiindcă noi știm, că noi ne aflăm în prezența lui Isus Hristos cel înviat, căruia I se cuvine cinstea și lauda în veci? El este chipul Atotputernicului Iehova, care a coborât în forma unui stâlp de foc în acel tufiș, pentru a îndrepta privirea proorocului spre El; Acela care a coborât pe munte, pe care oricine îl atingea, murea, în afară de Moise și Iosua. El a condus pe copiii lui Israel în călătoria prin pustie, ca simbol spre poporul ales de astăzi. El este aici; chiar și în fața științei El S-a făcut de cunoscut. Prin lucrarea Sa și prin proorociile Sale s-a făcut de cunoscut într-un mod desăvârșit, împlinind tot ceea ce a fost proorocit despre El pentru aceste zile. Prin aceasta a demonstrat că este același ieri, azi și în veci. Nu este de ajuns ca să ardă inimile în noi? Dumnezeu să vă binecuvânteze.

Haideți acum, în timp ce ne ridicăm, să spunem împreună: „Eu îl accept acum pe Isus Hristos prin harul Său ca Mântuitor și Vindecător. Din această clipă, o, Dumnezeule, nu permit să mai pătrundă în inima mea nici un pic de necredință, căci eu am văzut împlinindu-se proorociile pentru timpul acesta. Eu cred că Isus Hristos trăiește și că este aici, confirmând Cuvântul Său pentru acest ceas. Proorociile care au fost scrise cu privire la El, s-au împlinit acum în mijlocul nostru. El este Mântuitorul meu, Dumnezeul meu, împăratul meu, totul în toate.”

Credinciosule Dumnezeu, ascultă mărturia noastră. Dă-ne pâinea vieții zi de zi. Noi Îți aducem laudă, o, Dumnezeule, din adâncul inimii noastre. Noi Te slăvim, Atotputernicule, Dumnezeul proorocilor, în Numele lui Isus Hristos. Amin.

Pentru alte informații, puteți scrie și la următoarea adresă:
Opriș Daniel, 300790 Timișoara, OP 1, CP 193